

EL DRET A L'HABITATGE, EL GRAN REPTE

Els propers anys tenim la obligació de canviar de paradigma

L'actual crisi/estafa on estem situats, ha estat principalment provocada per la bombolla immobiliària o el que és el mateix per la mercantilització desmesurada de l'habitatge, deixant de ser un dret per convertir-se en un negoci. Aquesta concepció de la vivenda va arribar a tal límit que ha condemnat a multitud de famílies dels nostres pobles i ciutats a perdre el seu habitatge i en conseqüència els fonaments del benestar personal i familiar.

El resultat de més de 8 anys des de l'esclat d'aquesta situació és un poble farcit de vivendes buides i multitud de sol·licituds d'habitatge de lloguer social que s'acumulen sense donar-hi resposta. Vaja, com deia la frase feta; gent sense casa i cases sense gent.

Sense un sostre digne és molt difícil realitzar cap acció social que pugui tenir un impacte rellevant en les famílies i conseqüentment en l'entorn.

Si a tot això hi afegim la dificultat en l'accés als subministraments bàsics per una part important dels veïns i veïnes, la gran mobilitat de població i les dificultats

amb què es conviu en certes comunitats de veïns tenim una situació particularment difícil i complexa que cal abordar des de la base i la defensa dels drets fonamentals.

«A Salt tenim gairebé un miler de pisos buits propietat d'entitats bancàries»

Comença a ser hora que no concebem l'habitatge només com una propietat, cal que fem efectiu el DRET a l'habitatge, com a tal, no com a una virtut només per a aquells que han tingut sort a la vida. I ara tenim la oportunitat de començar aquest canvi de mentalitat. No serà

senzill, perquè hi ha massa interessos econòmics, però tinguem-ho en compte quan sentim que ja estem sortint de la crisi perquè «els preus dels pisos tornen a pujar».

Des del juliol del 2015 tenim una nova eina, la Llei 24/2015 que traça unes quantes línies que cal que coneguem i que n'exigim la seva aplicació ara que l'estat espanyol en planteja la seva derogació. Aquesta llei posa les bases contra els desnonaments, la pobresa energètica, la funció social de l'habitatge i el sobreendeutament de les famílies. No és la solució a tot, però és un bon començament. Defensem-la!

Pressupostos participatius. El passat mes de març es van presentar públicament els primers pressupostos de la legislatura. Uns pressupostos compartits i debatuts durant més d'un mes entre la resta de forces polítiques, fet que va permetre aprovar-los gairebé per unanimitat. Aquesta és la primera passa per aconseguir al llarg de la legislatura uns pressupostos veritablement participatius.

Fonts obertes! nou mesos després que IPS-CUP entrés al govern, ja podem confirmar la obertura de totes les fonts públiques d'ús de boca, una situació indigna que havíem reclamat a l'anterior govern i fins hi tot havíem dut davant del Síndic de Greuges. Qüestions de dignitat com aquesta fan que el nostre poble sigui dia a dia una mica més agradable per viure-hi.

més informació a:

C/ Llarg 41, baixos
17190 Salt (Gironès)
www.independentspersalt.cat
independentspersalt@gmail.com

Butlletí alternatiu d'informació municipal

en marxa!

número 19 - abril 2016

i a més:

- Desenvolupament zona sud
- Serveis públics

- Refugiats i la Unió Europea
- Polítiques d'habitatge

- Fonts d'aigua obertes
- Pressupostos participatius

#SENSEPOR

Després d'uns mesos incerts finalment va començar la legislatura sorgida de les eleccions del 27 de setembre. Aquesta és la legislatura que ha de fer les passes necessàries per a la construcció de la nova República Catalana.

Sabem però que enfront tenim un estat i unes oligarquies que no tenen cap intenció d'acceptar la voluntat democràtica del nostre poble si aquesta avança cap a la plena sobirania.

La resposta a qualsevol passa ja la sabem quan ve d'un estat amb fòbia a la democràcia. Sense anar més lluny, dia rere dia els nostres ajuntaments i els seus representants electes són citats per la justícia dins d'una campanya de persecució als que hem gosat aprovar mocions de suport a la declaració del Parlament del 9 de novembre.

Aquesta declaració va ser un punt i a part

històric. Definia que a partir d'ara obeam el mandat democràtic del poble català i no les imposicions de l'estat amb qualsevol de les seves formes (tribunal constitucional, etc). I ho farem en el camí d'una ruptura democràtica cap a la independència. I també per a poder aplicar unes polítiques socials que, si ja és difícil impulsar-les aquí, quan arriben a nivell d'estat, són impugnades sistemàticament.

En aquest moment per tant, podem fer tres coses:

- 1- Esperar a veure si algun dia l'estat canvia i accepta que el poble català pot decidir lliurement el seu futur.
- 2- Intentar fer una truita sense trencar els ous. Avançar cap a la independència sense vulnerar la legalitat espanyola.
- 3- Fer el nostre propi procés democràtic, el nostre propi procés de decisió de quin model de país volem i avançar cap a la

plena llibertat malgrat els impediments que ens hi puguin posar.

Per això neix la campanya "sense por". I és que per seguir avançant cal preparar-se per l'embat de l'estat. Ningú va dir que fos fàcil però l'horitzó que albirem val molt la pena. Cal superar la por de les amenaces i les consignes apocalíptiques, caldrà fer front a la repressió amb unitat, fermesa i convicció de seguir avançant. Cal reemprendre la mobilització, cal estendre un procés constituent participatiu, de base popular. Sense por, cap a la independència!

★ SENSE POR!

Desobeïm per la independència

#sensepor

I SI DEIXEM DE FER EL MATEIX?

Sobre el desenvolupament urbanístic de la zona sud de Salt

Salt, amb una població que volta els 30000 habitants, és exemple d'un municipi de la perifèria d'una capital que ha crescut a batzegades, de manera accelerada en diferents períodes d'expansió, de migracions, etc. Un creixement que molt sovint ha vingut impulsat o acompanyat de l'especulació i caracteritzat per una manca de previsió i/o voluntat d'abordar les noves necessitats que comporta. Alhora pensem que ha faltat un debat perquè fos la pròpia gent de Salt qui triés si el seu poble havia de créixer més o de quina manera volia fer-ho. Per això hem proposat que, com a mínim, el model de desenvolupament sigui decidit a partir d'un ampli debat i participació dels saltencs i saltenques.

«el model de perifèria comercial i residencial massificat de l'àrea urbana segueix insistint»

Els fets ens diuen que el model de perifèria comercial i residencial massificat de l'àrea urbana segueix insistint a mantenir-se. No hem après res? Dels 800 i escaig habitatges de la zona Massana avui encara s'estan acabant d'omplir els darrers immobles. Això no ha impedit que s'aproveessin plans urbanístics com el del Mas Masó, (més de 700 habitatges), que més de quinze anys després de la seva aprovació encara hi hagi un munt de solars buits i construccions paralitzades. El Pla de Salt, (més de 400 habitatges), a mig fer i omplir. Amb tot, en el penúltim mandat i amb oposició veinal, no hi va haver manies per aprovar el pla urbanístic de Frigorífics del Ter (amb 200 habitatges més), i això sense comptar que en el nucli urbà hi ha prop d'un miler d'habitatges buits. I ara hem d'impulsar un nou creixement urbanístic a la zona sud?

Al llarg del temps ens hem oposat a plans urbanístics que perpetuaven aquest model. Hem al·legat contra plans d'habitatge que ens deien que necessitàvem construir una barbaritat de pisos més sense justificar d'on venia aquesta demanda. Del creixement

natural de la nostra població no. Doncs a què o a qui hem de respondre sinó és a les necessitats de la nostra població? El problema en matèria d'habitatge no el tenim en la falta d'aquest sinó en les possibilitats econòmiques d'accedir-hi.

«Si vols un resultat diferent potser que pensis a fer alguna cosa diferent»

A nivell de desenvolupament econòmic tampoc s'ha anat més enllà de buscar tot d'impostos lligats a anar ocupant tot el sòl del municipi. I quan t'has gastat aquests diners, massa sovint en polítiques de façana, o arriba una època de recessió, només et queden les necessitats generades per aquest creixement. Fer més del mateix et porta a obtenir més dels mateixos resultats. Per tant, si vols un resultat diferent potser que pensis a fer alguna cosa diferent.

Des d'IPS-CUP sempre hem dit que la nostra aposta no està en ser més sinó en viure millor els que hi som, sigui quina sigui la nostra procedència. Que ens volem centrar en la millora dels barris que ja existeixen i fixar la població, en abordar les necessitats actuals i fer una bona previsió de les futures, en un creixement en qualitat i no en quantitat. Sabem que la nostra aposta és un canvi de paradigma, que requereix solucions imaginatives, crear cohesió i identitat de poble a partir de teixir xarxa social, d'impulsar i recolzar petites iniciatives molt lligades al territori. La nostra aposta passa per una activitat econòmica de proximitat, pel petit comerç, per impulsar una economia social, cooperativa, etc. La nostra aposta passa per una economia menys dependent, per una diversificació de l'activitat econòmica, per una visió de més llarg termini, per atreure una oferta laboral de major estabilitat i formació, etc.

Però evidentment, seguint amb el model imperant, ja fa anys que l'especulació té els ulls posats a la zona sud de l'Avinguda de la Pau i del Camí dels Carlins. L'anterior alcalde Jaume Torramadé haviarelacionat la seva retirada, amb els

compromisos complerts, a la urbanització d'aquest sector. I en aquests moments, quan un nou govern canvia per primer cop l'alternança CiU-PSC, quan finalment sorgeix l'oportunitat d'iniciar un camí diferent, apareix la proposta d'IKEA com a esquer per reobrir tot el conte de la lletera del desenvolupament urbanístic de la zona sud de Salt.

Esperem que almenys amb aquest debat ciutadà que IPS-CUP proposa parlem de la mobilitat (que no està prevista), de l'afectació al petit comerç i a la petita economia de la zona, d'uns suposats llocs de treball quan els estudis senyalen que se'n destrueixen més dels que creen, del progressiu desplaçament de la centralitat i els seus efectes, i del Salt que volem en definitiva.

SERVEIS PÚBLICS: SERVEIS PER A LA CIUTADANIA O NEGOCIS?

Des de fa una bona colla d'anys els ajuntaments tenen delegades algunes competències sobre determinats serveis públics com ara el subministrament d'aigua, la neteja viària, el tractament de residus, el transport de viatgers, etc. El procés de construcció dels serveis públics dins un Estat del Benestar al sud d'Europa va arribar força tard. Tant tard que va acabar coincidint amb l'aparició de l'externalització de la gestió d'aquests serveis cap a empreses privades.

«la privatització dels serveis públics no ha suposat major eficiència ni la disminució dels costos»

Els anys 80 es van caracteritzar per la implementació de polítiques econòmiques neoliberals a tot el món desenvolupat. Es va atacar directament a l'Estat del Benestar implementant polítiques per a defensar els interessos del sector més ric de la societat. Un dels trets d'aquestes polítiques va ser la privatització de recursos i l'externalització de serveis públics. Als anys 90 a Catalunya es van produir un

gran nombre d'externalitzacions de serveis públics als ajuntaments. En aquells moments es defensava que el servei seria més eficient, resultaria més econòmic en relació a la gestió directa i, sobretot, que es descarregaria a l'administració local d'aquesta feixuga tasca. Més de vint anys després s'ha constatat que les externalitzacions han suposat un increment del cost, una disminució de la qualitat del servei, una orientació cap al benefici i no cap a la ciutadania, una pèrdua de control per part de l'Administració (els centres de decisió acostumen a estar lluny dels municipis) i una greu precarització a nivell laboral. En termes generals les conseqüències han estat molt negatives per als interessos de les classes populars.

Ara més que mai cal que ens replantegem com gestionem els serveis públics per tal de capgirar aquesta situació. I cal fer-ho des dels municipis. Cal estudiar alternatives a les externalitzacions (gestió directa, concessió a empreses d'economia social i solidària,...) per aconseguir gestionar

els serveis públics de manera més econòmica, eficient, transparent i democràtica.

A Independents per Salt ho tenim clar, caminem cap a la municipalització dels serveis públics (gestió de l'aigua, neteja viària, gestió dels residus). Uns serveis públics de qualitat i en el que tots el recursos es dediquin al servei i no al negoci. El camí serà llarg i ple de dificultats. Volem capgirar Salt, des de baix i a l'esquerra. Tenim molta feina a fer... Ens hi ajudes?

UN MÓN MILLOR ÉS POSSIBLE

Una persona refugiada és algú que es troba fora del país d'on n'és originaria, o bé on hi resideix habitualment, a causa d'un temor fonamentat de persecució per raons d'ètnia, religió, nacionalitat, pertinença a un grup social o opinions polítiques, i que no pot o no vol reclamar la protecció del seu país per a poder tornar-hi.

Avui, cents de milers de persones es troben immerses en aquest malson. Com pot ser que no siguem capaces de reaccionar davant del drama que viuen? Quan algú prefereix llençar-se al mar com a darrera esperança per intentar trobar un futur millor per a ells i els seus infants alguna cosa està passant i greu.

No fa ni 25 anys que Europa va viure la seva darrera gran vergonya, i ara hi torna. Què no hem après?

El tractat que han signat EU i Turquia és un crim i cal que ens mobilitzem per dir prou a aquesta vergonya. No només quan la televisió ens retorna una imatge d'un infant arrossegat per les onades. Hem de

creure que només juntes podem canviar el món, hem de denunciar tot el que hi ha al darrera d'aquestes situacions; negoci armamentístic, tràfic de persones, explotació de recursos naturals, etc.

Si callem, serem còmplices. N'aprendrem aquesta vegada?

